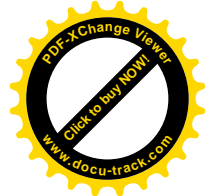

001+37

+74

3

Утверждено к печати советом
Хмельницкой областной организации СНИО Украины
и президиумом Украинского Национального комитета ИТомМ,
протокол № 7 от 22.11.2011

В сборник включены материалы Международного научно-методического семинара “Наука и образование”, проведенного в г. Дубай (ОАЭ) в декабре 2011 г.

Рассмотрены проблемы образования, динамики, прочности и надежности технических систем, материаловедения, экономики и права. В сборнике кратко представлены доклады участников семинара, опубликованные в авторской редакции.

Сборник рассчитан на ученых и инженеров, работников высших учебных заведений и аспирантов.

Редакционная коллегия:

д-р техн. наук **Бубулис А.** (Литва), д-р техн. наук **Богорон А.Т.** (Украина),
д-р техн. наук **Ройзман В.П.** (Украина), д-р пед. наук **Кузьменко В.В.** (Украина),
канд. техн. наук **Ткаченко В.Г.** (Украина)

С56 Наука и образование : сб. тр. Междунар. науч.-метод. семинара, 13–20 декаб. 2011 г., г. Дубай (ОАЭ). – Хмельницкий : ХНУ, 2011. – 126 с. (укр., рус., англ.).
ISBN 978-966-330-133-4

Рассмотрены проблемы материаловедения, прочности и надежности технических изделий, представлены материалы по вопросам экономики, права и образования.

Рассчитано на научных и инженерных работников, специализирующихся в области изучения этих проблем.

Розглянуті проблеми матеріалознавства, міцності та надійності технічних виробів, подані матеріали з питань економіки, права та освіти.

Розраховано на науковців та інженерних працівників, які спеціалізуються в області вивчення цих проблем.

УДК 001+37
ББК 72+74

ISBN 978-966-330-133-4

© Авторы статей, 2011
© ХНУ, оригинал-макет, 2011

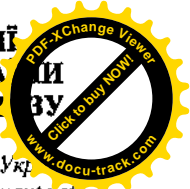

ивою виключно держави і сільських громад. Винятком можуть бути лише ті осередки соціальної інфраструктури, які створені всередині аграрних підприємств і утримуються за їх рахунок. Основними етапами регіонального економічного розвитку сільських територій повинне стати: реструктуризація – диверсифікація – кластеризація – створення суб'єктів бізнесу сільських територій. В умовах сучасних економічних відносин, ускладнення структури економіки, процесу глобалізації, індикативне планування потрібно розуміти як плановий механізм, що діє на основі координації інтересів і діяльності державних і недержавних суб'єктів управління економікою з послідовним узгодженим формуванням точок росту, стимулюванням розвитку, яке може бути прямим (державні цільові програми, закупівлі) та непрямим (податкова, грошово-кредитна, тарифна політика, рух інформації тощо). Індикативне планування будується на принципах: підтримки ринкового механізму; несуперечливості та взаємної узгодженості ланок системи та планових документів; збалансованості цілей з засобами їхнього досягнення; колегіальності, консенсуальності та науковості прийняття рішень; відкритості всієї системи. Функціонально, індикативне планування створює орієнтири для державного і приватного секторів економіки, значно поліпшує рух інформації, об'єднує зусилля економічних суб'єктів, упорядковує економічну політику в єдину систему та дозволяє координувати дії учасникам планування.

Проблеми відродження й розвитку аграрного виробництва мають бути у компетенції сільськогосподарських підприємств, а зайнятість сільського населення, розвиток і планування сільських територій, їх соціальне облаштування мають стати прерогативою виключно держави і сільських громад. Винятком можуть бути лише ті осередки соціальної інфраструктури, які створені всередині аграрних підприємств і утримуються за їх рахунок. Стратегічною метою управління соціально-економічним розвитком села повинна стати комплексна, багатофункціональна система розвитку сільських територій, на основі якої зростає роль просторової бази не тільки сільськогосподарського виробництва, а також несільськогосподарських видів діяльності, сприятливого середовища проживання.

Концепція розвитку сільських територій повинна включати розробку основних документів: цільових державних програм розбудови соціальної інфраструктури та поселенської мережі, комплексних програм соціально-економічного розвитку сільських громад та сільських рад, регіональних комплексних програм соціально-економічного розвитку сільських територій району, області та річних планів і відповідних бюджетів соціального розвитку сільських громад, сільських територій району, області.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ КОРПОРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Саракун І.Б., НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України
м. Київ, вул. М. Раєвського, 23-а; (044) 286-70-98; ndippp@adamant.net

Відповідно до закону “Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства ЄС” (від 18.03.2004) та за Угодою про партнерство і співробітництво між Україною та Європейськими Співтовариствами (далі – ЄС), наша держава взяла на себе обов'язок адаптувати своє законодавство до законодавства ЄС у пріоритетних сферах, до яких віднесено й законодавство про компанії (корпоративне законодавство). Одним із основних векторів для успішного проведення цього процесу є вдосконалення законодавства України у сфері здійснення та захисту корпоративних прав. Адже приведення його у відповідність із сучасними європейськими стандартами сприятиме покращенню інвестиційного клімату в нашій державі та створенню умов для залучення на ринки України іноземних компаній. Актуальність обраної теми обумовлена необхідністю привернути увагу науковців та законодавців до вирішення важливих методологічних проблем, що перешкоджають реалізації потрібних нашій державі процесів (зокрема, вступу до ЄС та реформуванню вітчизняного законодавства).

На сьогодні основними завданнями для виконання процесу адаптації залишається потреба проведення аналізу нормативного забезпечення у сфері здійснення та захисту корпоративних прав; виявлення його недоліків і суперечностей; розробка пропозицій по внесенню змін до Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України; удосконаленню закону України “Про акціонерні товариства” та проекту закону “Про товариства з обмеженою відповідальністю”; розробка типових примірників локальних документів АТ; досягнення певного ступеня відповідності вітчизняного корпоративного законодавства законодавству ЄС (чинному та/або перспективному); проведення аналізу корпоративного законодавства держав-членів ЄС та визначення основних тенденцій і перспектив його розвитку; розвиток фондового ринку в Україні; робота з оновлення масиву нормативно-правових актів у сфері корпоративного законодавства, а також аналіз договірної та судової практики щодо застосування законодавства із цих питань; співпраця всіх гілок влади; постійна кропітка робота над виконанням всіх послідовних етапів адаптації корпоративного законодавства України та державна підтримка і забезпечення належного фінансування; залучення співробітників провідних державних установ до роботи в цьому напрямі, зокрема, Науково-дослідного інституту приватного права і під-

цтва НАПрН України та підготовка кваліфікованих кадрів у перспективі завдяки саме науковій діяльності може бути ряд теоретичних концепцій та опубліковано низку наукових (в тому числі – фундаментальних); удосконалено вітчизняну базу відповідно до сучасних європейських стандартів тощо.

Проблема удосконалення нормативно-правових актів полягає саме у якісному змісті законодавства. Адже в Євросоюзі особливе значення приділяється саме якості правових актів. Рада ЄС прийняла спеціальне рішення з приводу правил їх підготовки, за якими правовий акт повинен бути: чітким, без зайвої довжини, не двозначним, без надмірного застосування скорочень, не містити жаргонних висловів, надто довгих фраз, незрозумілих посилань на інші тексти, ускладнень, що роблять акт складним для читання. На думку провідних експертів “головна проблема України не в підготовці, а у виконанні нового законодавства. У нас існує велика кількість добрих законів, які не працюють на практиці”. Українські фахівці зазначають і про можливість досягнення зворотного результату від адаптації законодавства України до *acquis communautaire*: адаптоване на європейський зв’язок національне право здатне настільки “відірватися” від внутрішньої реальності, що замість ефективного регулювання суспільних відносин може спричиняти руйнування навіть тих прогресивних відносин, що склалися. Для уникнення таких негативних наслідків слід враховувати національну політику, яка, зокрема, спрямована не тільки на євроінтеграцію, але й передбачає певну інтеграцію у рамках СНД та СЕП, економічну політику України, рівень її економічного та соціального розвитку, національні інтереси. При визначенні стратегії апроксимації державою обов’язково має бути врахована вартість реформ. Про це, зокрема, йдеться у Білій книзі щодо підготовки асоційованих країн Центральної та Східної Європи до інтеграції до внутрішнього ринку Союзу. Наша держава для вказаних цілей передбачає відповідні витрати з державного бюджету. Проте вони є не зовсім достатніми для впровадження ефективних реформ.

Свою роботу в цьому напрямку активно провадить спеціально створена Координаційна рада з адаптації законодавства України до законодавства ЄС, яку очолює прем’єр-міністр України. Загалом, на сучасному етапі в Європі (з 1995 р.) проводиться досить інтенсивна робота щодо підготовки єдиного європейського Кодексу цивільного (приватного) права, поява якого очікується до 2020 р. У цьому контексті всі національні правові системи зазнають стрімкої гармонізації шляхом рецепції, доктрини, типових законів тощо. Тому вже сьогодні необхідно провести відповідний науковий аналіз норм корпоративного права, у якому відносинам (головним чином приватноправовим) щодо здійснення та захисту корпоративних прав відведено найважливіше місце. Слід також враховувати, що директиви (які є дещо застарілими

для Європи і пріоритетом у цьому є орієнтація на перспективу) та регламенти ЄС, принципи корпоративного управління врегульованих вітчизняних відносин у сфері здійснення корпоративних прав має бути зіставлений зі стандартами ЄС. В будь-якому випадку всі послідовні етапи євроінтеграції процесів будуть сприяти покращенню законодавчого забезпечення та створять умови для більш прийнятних механізмів нормативного забезпечення у сфері здійснення та захисту корпоративних прав у нашій країні. Адже неуплиний розвиток європейського законодавства вказує на динаміку процесів глобалізації у світі, що відображається й на розвитку корпоративних відносин, зокрема. Гармонізація корпоративного законодавства необхідна Україні, насамперед, для розвитку її економіки: покращення товарообороту між країнами-членами ЄС і нашою країною; залучення вітчизняних і зарубіжних інвесторів тощо. Україна у своєму прагненні до європейської спільноти повинна відповідати вимогам сьогодення і вміти забезпечити комфортні умови діяльності останніх. Адже будь-який інвестор перш ніж інвестувати свої кошти в українську компанію, насамперед цікавиться станом справ щодо правового забезпечення здійснення та захисту своїх корпоративних прав.

Проаналізовані методологічні проблеми дозволяють об’єктивно вести мову про складність та довгостроковість процесу адаптації законодавства про компанії. Він не може бути легким та швидким з огляду на те, що Україна у зв’язку з історичним пакуванням командно-адміністративної системи відірвалася від європейських країн у своєму розвитку приблизно на сімдесят років. Водночас, постійна робота над удосконаленням законодавства у цій сфері дозволяє стверджувати про реальні можливості реалізації Україною європейської перспективи.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ЗВ’ЯЗКІВ УКРАЇНИ З ОАЕ У СФЕРІ ІНВЕСТУВАННЯ БУДІВНИЦТВА

Пленюк М. Д., НДІ приватного права і підприємництва НАПрН України м. Київ, вул. Раєвського 23-а, 050-6734031, plenyuk@yandex.ru

Україна як суб’єкт міжнародних відносин зарекомендувала себе як миролюбна, без’ядерна держава з чіткими зовнішньоекономічними орієнтирами на зміцнення міжнародної безпеки та інтеграцію в міжнародні організаційні структури. Серед усіх вагомих досягнень слід назвати налагодження співробітництва із ЄС та НАТО, а також підписання ряду договорів з країнами G8, Латинської Америки, ОАЕ тощо.

У переліку усіх вагомих досягнень міжнародної політики України варто зауважити, що контакти між українськими та близькосхід-